

נספח א'

על הרמב"ם:

רבי משה בן מימון, המוכר בשם הרמב"ם, היה מגדולי הפוסקים בכל הדורות, מחשובי הפילוסופים בימי הביניים, איש אשכולות, מדען, רופא, חוקר ומנהיג. אחד האישים החשובים והנערצים ביותר ביהדות. עליו נאמר "ממשה עד משה לא קם כמשה", והוא הוכתר בכינוי "הנשר הגדול" (בגימטריה: רבנו משה). הרמב"ם החזיק במשנה רציונליסטית מובהקת שבאה לידי ביטוי בכתביו. הוא הוכר כפילוסוף וכרופא גם בתרבות הערבית והאירופית. נולד בספרד, משם עבר למצרים, חי תקופת מה בישראל וחזר אל מצרים, שם זכה לתפקיד המכובד של רופא המלך. במקביל להיותו רופא בכיר, היה גם המנהיג הקהילתי והדתי של היהודים.

הגדרה מורחבת על משנה תורה:

משנה תורה (או בשמו המלא: משנה תורה לרמב"ם) הוא חיבור הלכתי מונומנטלי שכתב הרמב"ם בגיל 32. החיבור הוא גולת הכותרת של כתביו של הרמב"ם, והוא אחת היצירות המקיפות, המסודרות והמשפיעות ביותר של ההלכה בפרט, והתורה שבעל פה בכלל, בכל תולדות העם היהודי. החיבור מצטיין בסדר קפדני שלא היה אופייני עד לתקופת כתיבתו, והרמב"ם יוצר בו קיטלוג חדשני של כל ההלכה.

החיבור פסקני ואינו מותיר מקום לדיונים, וכן אין בו מקורות הלכתיים לפסקים המופיעים בו. עובדה זו הביאה כמה תלמידי חכמים לחבר חיבורים על אודות מקורותיו המשוערים של הרמב"ם לפסקיו. בנוסף לחיבורים אלו, נכתבו סביב הספר חיבורים למדניים ומחקריים רבים, והוא אחד מספרי ההלכה הנחקרים ביותר, הן על ידי החכמים המסורתיים והן על ידי חוקרים מודרניים.

משנה תורה נחלק ל-14 ספרים (ולכן מכונה לעיתים הי"ד החזקה). כל ספר נחלק ל"הלכות" (נושאים), וההלכות נחלקות לפרקים. כל פרק מחולק ל"הלכות קטנות" (פסקאות). החיבור כולל בסך הכול 14 ספרים, 83 הלכות ו-1,000 פרקים.